

Յ. ԹՈՒՄԱՆԵԱՆ ԵՒ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՆԿԱԽՈՒԹԻՒՆԸ

Հայաստանի Հանրապետութիւնը խանդավառած էր բովանդակ հայութիւնը եւ երկրի ու դուրսի հայերը հոգեպէս միաձուլուելով, ընդհանուր դուրգուրանքի առարկայ էին դարձուցած նորաստեղծ հայկական պետութիւնը: Այդ համահայկական ոգեւորութեան արտայայտիչը հանդիսացաւ ամենայն հայոց բանաստեղծ Յովհ. Թումանեան, որ 1920ին հետեւեալը իր գրէր. -

«Մեր սերունդը էն սերունդն է, որ դեռ երէկ ազատ Հայաստան էր երազում:

Ազատ Հայաստան էին երազում ռուսահայը, տաճկահայը, պարսկահայը եւ բոլոր հեռաւոր գաղութները:

Ազատ Հայաստան էին երազում հայ ժողովրդի բոլոր խաւերը, առանց սեռի եւ հասակի խտրութեան:

Ի՞նչ ասես որ չէր տայ գրեթէ ամէն հայ, միայն թէ աչքով տեսնէր Ազատ Հայաստանը:

Ու յանկարծ...

Արդէն իրականութիւն է երէկուան մեծ Երազը: Ազատ է Հայաստանը, ամբողջ աշխարհի կողմից ճանաչուած ինքնուրոյն հանրապետութիւն է նա, իր եռագոյն դրոշակով կանգնած է միւս պետութիւնների շարքում»: